

האדם ומלך החיות

טג'יקיסטן

יום אחד השועל אירח חיות יער בביתו. באו אליו חיות שונות - הזאב, הדוב, התן ועוד. השועל הכין את האירוח מראש, וצד ציפורים רבות כדי שיכול לכבד את האורחים. השיחה התנהלה על הא ועל דא והתחילו גם לדבר על האדם. כל החיות התלוננו קשות עליו. והנה בא אל ביתו של השועל גם מלך החיות, האריה בעצמו. כולם התרוממו ממקומותיהם לכבודו, השתחוו עמוק וברכו את האריה. השועל הוביל את האורח החשוב למקום

המכובד ביותר.

"תהיה בריא, אורח יקר" אמר השועל, כששם לפני האריה את הכיבוד המובחר ביותר. יתר האורחים השתתקו כדי לכבד את המלך. "תמשיכו בשיחתכם, אל תתביישו" אמר האריה "על מה שוחחתם?" "הו, אדוני, דיברנו על האדם" אמר השועל "הוא ממש לא נותן לי לחיות. לא מאפשר לטרוף תרנגולת או אפילו אפרוח. הוא רודף אחריי בלי הפסק, רוצה להרוג אותי ומהעור שלי להכין לעצמו כובע. אי-אפשר לחיות חופשי ביער שלנו!" "גם אני יכול לומר אותו הדבר" הוסיף הדוב.

כך התלוננו החיות על האדם לפני האריה.
"האם האדם הוא כל כך חזק, שכולכם
מפחדים ממנו?" שאל האריה "עוד לא הזדמן
לי לפגוש אותו. תראו לי אותו."
"אם רק תרצה, אוכל להראות לך אדם" הציע
השועל.

והשועל עם האריה הלכו לראות את האדם.
הם הלכו, הלכו עד שהגיעו לשולי היער,
למקום בו הצטלבו השבילים. כאן השועל עצר
ואמר לאריה:
"האדם הולך בשבילים האלה. נעמוד כאן זמן
מה ואולי נוכל לראות אותו."
הם לא חיכו הרבה זמן כשעל השביל הופיע



"ואותי האדם שונא יותר מכל אחד אחר" קרא
הזאב "אם רק אצליח לסחוב מהעדר את
הטלה או הגדי הקטן ביותר, האדם מקים
רעש איום ומשחרר אחריי את כל כלבי
הכפר."

חמור.

"הי, שועל! האם בעל האוזניים הארוכות האלו הוא האדם?"

"לא, זה המשרת שלו. חמור. תראה איך הוא נושא שקים על גבו."

"קרא לו אלי!" ציווה האריה.

החמור ניגש, השתחווה לאריה ונעמד במרחק מכובד.

"החיות לא סתם מתלוננות על האדם" אמר האריה לחמור "הוא מעמיס כל כך הרבה על גבך!"

"זה עוד כלום!" אמר החמור "לפעמים הוא מתיישב בעצמו על גבי מעל השקים האלה."

"אז למה אינך בורח ממנו? זרוק את השקים

ובוא אלינו ליער. תוכל לטייל שם חופשי."

"לא, זה לא ייתכן!" נרתע החמור "רע יהיה לי

שם. זה לא ישפר את מצבי."

הוא ידע שביער מיד ייפול בשיניו של הזאב,

וענה:

"לא, תודה על ההזמנה, אך בשום אופן לא

אוכל לעזוב את בעל הבית שלי."

הוא קד קידה עמוקה והמשיך בדרכו.

והאריה חשב שהחמור מפחד מהאדם,

והשתומם מכוחו של אדם.

כעבור זמן מה עברה בדרך סוסה דוהרת.

"הי, שועל! האם זה אדם?"

אחרת. ואם הוא ירצה - אעצור תוך כדי
הריצה, כשרק יגע בי בידו."



האריה הופתע מכוחו של האדם ונתן לסוסה
ללכת.
ואז על השביל הופיע גמל.

"לא, זו רק משרתת שלו, סוסה. אתה רואה
איך היא רצה אליו."
"עצור אותה!" אמר האריה "אני רוצה לדבר
אתה."
הסוסה התקרבה אל האריה והוא אמר לה:
"כל חיות היער בורחות מהאדם. ואת מהירה
כל כך וקופצת טוב יותר מהזאב. מדוע אינך
בורחת מהאדם? במה הוא מחזיק אותך?"
"ביד אחת" ענתה הסוסה "עכשיו אחזור
הביתה והאדם יאכיל וישקה אותי, ירחץ וינקה
אותי, ישם עלי אוכף ורסן, יקפוץ לי על הגב,
ילטף אותי בצווארי וארוץ לאן שהוא רק ירצה.
אדהר מהר יותר מהרוח, מהר מכל חיה

"זה, בוודאי, האדם?" שאל האריה.

"לא, זה גמל" אמר השועל "גם הוא, כמו

החמור והסוסה, משרת את האדם."

"אז מי הוא האדם הזה שמצליח להכריח חיות גדולות כל כך לשרת אותו!" אמר האריה "קרא

אלי את הגמל!"

הגמל ניגש למלך החיות ונעמד לפניו.

"איך אתה, ענק כזה, מסכים לשרת את

האדם? איך הוא מכריח אתך?" שאל האריה.

"פשוט מאוד" השיב הגמל תוך פיהוק

"כשמתאספים ארבעים גמלים עמוסים בכל

מה שנחוץ לאדם, הוא נותן את החבל של

הגמל הראשון לבנו הקטן, והשיירה הולכת

בשקט אחרי הילד."

כשהאריה שמע את דבריו של הגמל, חשב:

"אם ילד של אדם יכול להוביל אחריו שיירה

של גמלים, איזה גיבור מוכרח להיות האדם

בעצמו."

אך את זאת הוא לא אמר לגמל וגם לא

לשועל.

אבל אז על השביל הופיע אדם. השועל נבהל

ורצה לברוח, אך האריה שאל:

"מי זה?"

"הנה זה האדם."

"מה אתה אומר! הייצור החלוש הזה, בעל

שתי רגלים, הוא האדם?" השתומם האריה,

"ואתה יודע מי אני?" נהם האריה.

"אתה - אריה."

"אני לא רוצה שתבנה בית להגן על הסוסה
בזמן שהילדים שלי יירטבו בגשם. קודם כל

תבנה בית בשבילי!"

"טוב" אמר האדם לאריה "שיהיה כך. קודם

אבנה בית בשבילך."

הם הלכו לעובי היער. האריה קדימה והנגר

אחריו. הם מצאו עץ גבוה, בעל גזע עבה.

הנגר עבד בגרזן ובמסור, הפיל את העץ, ניסר

אותו לקרשים ובנה ארגז גדול.

"עכשיו תיכנס לביתך, תסתכל האם הוא

מתאים למידתך."



"טוב. קרא לו אלי!"

השועל השתחוה

לפני האדם ואמר:

"הי, אדם! מלך

החיות רוצה לדבר

אתך."

האדם התקרב.

"מה אתה מחזיק

בידיך?" שאל האריה.

"גרזן ומסור. אני נגר, אני בונה בתים."

"לאן אתה הולך?"

"אני הולך לבנות בית לסוסה, כדי שהיא

והסיח שלה לא יישארו חשופים בזמן הגשם."

האריה ניכנס לארגז. הארגז התאים בדיוק
לגדלו, רק הזנב נשאר בחוץ.
"תכניס את הזנב פנימה" אמר האדם "עכשיו
אכסה את ביתך."
האריה הכניס את הזנב. הנגר סגר את מכסה
הארגז.
"הי, אדם, מה אתה עושה?"
"עכשיו אקשט את הבית שלך מבחוץ."
והנגר התחיל לקבוע את המכסה במסמרים.
האריה הבין שהאדם ניצח אותו. הוא הוציא
הנהימה כל כך חזקה שהיא נשמעה ביער
כולו, וכל חיות היער ידעו שהאדם חזק יותר
ממלך החיות בעצמו.